

ἔλαβον ὑπ' ὄψιν οἱ διπλωμάται ὡς παράγοντα τῆς πολιτικῆς αὐτῶν ἐνεργείας. Οἱ δ' Ἕλληνες ὑπουργοὶ, κατηγορηθέντες ὑπὸ τοῦ Κουμουνδούρου ὡς ἐγκαταλείποντες τοὺς Κρητας ἀδελφούς καὶ ἀναγκάζομενοι νὰ βοηθήσωσι πεντακισχιλίους περίπου Κρητας πρόσφυγας, εὐρίσκοντο ἐν μεγάλῃ ἀμηχανίᾳ. Τότε ὁ Μαρωνίτης ἀρχηγὸς Καράμ, παρεπιδημῶν ἐν Ἀθήναις, προέτεινε νὰ ἐγειρῆ ἀποστασίαν ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἐν ᾧ ἀφ' ἐτέρου ὁ Πέτρος Δηλιγιάννης ἐξηκολούθει συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῶν Κρητῶν. Κατὰ ταῦτα ἡ ἀπάντησις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀπέληξεν εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῶν τουρκικῶν ἀξιώσεων, καὶ ὁ Φωτιάδης βένης, ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς τῆς Τουρκίας, ἐγκατέλιπε τὴν πόλιν τῇ 5 Δεκεμβρίου. Τρεῖς δὲ ἡμέρας πρότερον νέον ἐπεισόδιον ἐπελθὸν κατέστησεν ἔτι κρισιμωτέραν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Καὶ δὴ τὸ πολυθρόλητον καταδρομικὸν Ἑνωσις, κληθὲν νὰ σταματήσῃ κατὰ τὸν πλοῦν, ἐπυροβόλησε κατὰ πλοίου κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Χόβαρτ πασσᾶ, Ἑγγλοῦ ναυτικοῦ ἐν τῇ τουρκικῇ ὑπηρεσίᾳ· ὁ δὲ ναύαρχος ἀπήτησεν, ὅπως αἱ ἀρχαὶ τῆς Σύρου, ὅπου ἡ Ἑνωσις εἶχε καταφύγει, μεταχειρισθῶσιν αὐτὴν ὡς πλοῖον πειρατικόν, καὶ ἀπέκλεισεν αὐτὴν ἐν τῷ λιμένι· ἐπὶ τούτοις δὲ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπέστειλε μυοδρόμωνα (κορβέτταν), διαταχθέντα νὰ καλέσῃ τὸν Χόβαρτ, ὅπως ἄρῃ τὸν ἀποκλεισμόν καὶ, ἐν ἣ περιπτώσει ἤθελεν ἐπιμείνει, νὰ προσβάλλῃ αὐτόν. Ἔχει δὲ ὑποτεθῆ, ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ὑπῆρξε συμπαιγνία μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων. Ὅπωςδὲποτε ὁ μυοδρόμων ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐν ᾧ ὁ Χόβαρτ ἔμεινεν ἔκτος τῆς Σύρου, παραφυλάσσωσιν τὴν Ἑνωσιν ἐπὶ σχεδὸν ἕξ ἑβδομάδας, ἕως ὁ νομάρχης τῶν Κυκλάδων ὑπεσχέθη, ὅτι αὕτη ἔμελλε νὰ κρατηθῆ αὐτόθι μέχρις οὗ ἐκτελεσθῶσι κατ' αὐτῆς τὰ νόμιμα. Ἄλλ' ἤδη πρὶν γείνη τοῦτο, τὸ καταδρομικὸν ἦτο ἀδραβεῖς, ἐπειδὴ τῇ 14 Δεκεμβρίου ὁ γηραιὸς Πετροπουλάκης μετὰ ἑξακοσίων ἐπαναστατῶν εἶχε παραδοθῆ ἐν Ἀσκύφῳ τῶν Σφακιῶν. Ἡ ἐπανάστασις εἶχε προφανῶς ἐκπνεύσει μέχρις οὗ ἀναβιώσῃ καὶ πάλιν διὰ τῆς ἐκρήξεως πολέμου μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ εἰσηγήσει τοῦ Βίσμαρκ συνῆλθεν ἐν Βερολίνῳ τῇ 28 Δεκεμβρίου 1868 συνδιάσκεψις τῶν ὑπογραψασῶν τὴν ἐν Παρισίοις συνθήκην δυνάμεων χάριν τῆς λύσεως τῆς ἑλληνοτουρκικῆς διαφορᾶς. Καίτοι δὲ παρουσιάσθη τὸ κατ' ἀρχὰς δυσκολία, προερχομένη ἐκ τῆς ἀξιώσεως τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου,

